

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: LB

Verwerende partij: Smetna palata na Republika Bulgaria

Dictum

- 1) Artikel 58, leden 1 en 4, van richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG, zoals gewijzigd bij gedelegeerde verordening (EU) 2017/2365 van de Commissie van 18 december 2017, moet aldus worden uitgelegd dat het er niet aan in de weg staat dat een aanbestedende dienst in het kader van een procedure voor het plaatsen van een overheidsopdracht als selectiecriteria met betrekking tot de technische en beroepsbekwaamheid van de ondernemers strengere eisen kan stellen dan de minimumeisen die de nationale regeling stelt, voor zover dergelijke vereisten kunnen garanderen dat een gegadigde of een inschrijver over de vereiste technische en beroepsbekwaamheid beschikt om de te gunnen opdracht uit te voeren en zij verband houden met en in verhouding staan tot het voorwerp van de opdracht.
- 2) Artikel 8, lid 3, van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, gelezen in samenhang met verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad, moet aldus worden uitgelegd dat het, onder voorbehoud van het evenredigheidsbeginsel, er niet aan in de weg staat dat nationale autoriteiten die de financiële belangen van de Europese Unie beschermen, in een procedure voor de gunning van een overheidsopdracht dezelfde omstandigheden verschillend beoordelen.

(¹) PB C 228 van 14.6.2021.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 31 maart 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — IA / Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Zaak C-231/21) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht – Dublin-systeem – Verordening (EU) nr. 604/2013 – Artikel 29, lid 2 – Overdracht van een asielzoeker aan de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming – Overdrachtstermijn van zes maanden – Mogelijkheid van verlenging van deze termijn tot maximaal één jaar in geval van gevangenzetting – Begrip “gevangenzetting” – Gedwongen opname van de asielzoeker in de psychiatrische afdeling van een ziekenhuis met rechterlijke toestemming]

(2022/C 207/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: IA

Verwerende partij: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Dictum

Artikel 29, lid 2, tweede volzin, van verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend, moet aldus worden uitgelegd dat het in deze bepaling bedoelde begrip “gevangenzetting” niet ziet op de gedwongen opname van een asielzoeker in een psychiatrische afdeling van een ziekenhuis die bij een rechterlijke beslissing is toegestaan omdat die persoon wegens een psychische aandoening een ernstig gevaar voor zichzelf of voor de samenleving vormt.

⁽¹⁾ PB C 242 van 21.6.2021.

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 10 januari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Hamburg — Duitsland) — EL, CP/Ryanair DAC

(Zaak C-287/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Luchtvervoer – Verordening (EG) nr. 261/2004 – Artikel 5, lid 3 – Gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij annulering of langdurige vertraging van vluchten – Vrijstelling van de verplichting tot compensatie – Begrip “buitengewone omstandigheden” – Staking van het cabinepersoneel en de piloten – Omstandigheden die zijn gelegen “binnen” dan wel “buiten” het kader van de activiteit van de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert – Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Artikelen 12 en 28 – Artikelen 12 en 28 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Geen schending van de vrijheid van vergadering en vereniging van de werknemers en van het recht op onderhandelingen van de luchtvaartmaatschappij]

(2022/C 207/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: EL, CP

Verwerende partij: Ryanair DAC

Dictum

Artikel 5, lid 3, van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 moet aldus worden uitgelegd dat een door een vakbond van cabinepersoneel en piloten van een uitvoerende luchtvaartmaatschappij georganiseerde staking die is bedoeld om de eisen van deze werknemers kracht bij te zetten, niet valt onder het begrip “buitengewone omstandigheden” in de zin van deze bepaling en het bestaan van voorafgaande onderhandelingen met de vertegenwoordigers van de werknemers in dit verband niet ter zake doet.

⁽¹⁾ PB C 279 van 24.8.2020.